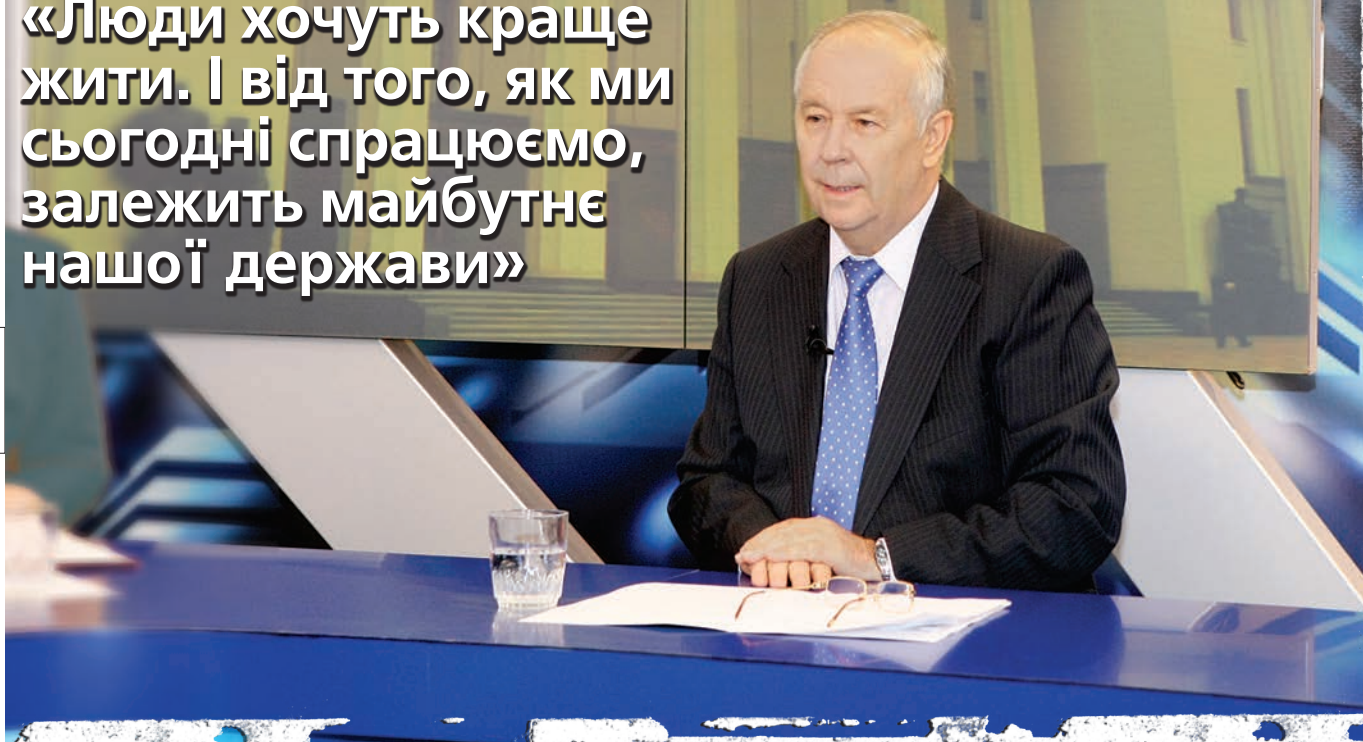

Володимир РИБАК: «Люди хочуть краще жити. І від того, як ми сьогодні спрацюємо, залежить майбутнє нашої держави»

4

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК під час зустрічі в студії телеканала «Рада» з акредитованими в парламенті журналістами розповів про особливості роботи нинішнього складу єдиного законодавчого органу, відповів на низку запитань. Деякі з них пропонуємо увазі читачів.

– Володимире Васильовичу, майже півроку тому ви очолили Верховну Раду. Оцініть, будь ласка, роботу парламентаріїв протягом цього часу.

– Дякую за запитання. Воно недросте і для мене, як Голови парламенту, і для депутатів та політичних сил, які вони представляють у Верховній Раді. За майже півроку роботи я не раз задумувався, що зробити, аби парламент виконував обіцянки, які народні обранці давали своїм виборцям. Виборці повірили, делегували їх у Київ і очікують на результати.

Але ситуація непроста, і на це є причини, адже цей парламент обирався вже за новою системою. Половина депутатів обрані за партійними списками: партії виходили до виборців із програмами, виборці оцінювали їх і віддавали свої голоси. Як відомо, з майже 30 партій, які брали участь у виборах, виборці віддали перевагу тільки п'яти. Тож я, як Голова Верховної Ради, повинен поважати цей вибір, а отже, й депутатів, котрі його представляють. Друга половина парламенту – мажоритарники, кожен із яких прийшов зі своєю думкою, маючи різну підготовку. І коли почалася сесія, я дивився в зал і думав: як же згуртувати, як об'єднати такі полярні сили? Адже які б питан-

ня не розглядалися, досить часто все зводилося до своєрідних мітингів: усі кричать, але ніхто нікого не чує. Так пройшов місяць, два, три, і перша сесія цього парламенту завершила роботу. Вона була безуспішною: розглянули тільки 40 питань.

Під час роботи другої сесії депутати нарешті стали прислуховуватися один до одного, чути Голову Верховної Ради. Депутати виробили систему роботи, почали працювати в комітетах, які стали своєрідними майданчиками для дискусій. І, спілкуючись із керівниками фракцій та депутатами, я постійно закликаю їх почути один одного, адже є виборчі програми, в які повірили люди. Візьмімо програму Всеукраїнського об'єднання «Свобода». У ній, зокрема, записано: «Головною метою Всеукраїнського об'єднання «Свобода» є побудова могутньої української держави на засадах соціальної та національної справедливості, держави, яка посяде гідне місце серед провідних країн світу». Я кажу представникам «Свободи»: берімо вашу програму, аналізуємо, які закони є, яких не вистачає, давайте розробляти й виконувати. Візьмімо іншу програму – ВО «Батьківщина»: «Маємо план, як зробити життя людини гідним, європейський вибір – незворотним, державу – справедливою, а

владу – відповідальною». То давайте над цим працювати!

Сьогодні Президент України ініціював ряд законів, які спрямовані на європейську інтеграцію країни. І слава Богу, що врешті й опозиція, і більшість почули одна одну, і ми підтримали ініціативи Президента, ухваливши ці закони.

Саме на законодавчому рівні ми прийняли рішення, щоб таке ганебне явище, як голосування депутатів один за одного, відійшло в історію. Я неодноразово наголошував, що допомогли в цьому депутатам якраз журналісти, які порушили це питання. Вони переконали, що такий парламент, коли половина депутатів не відвідують сесійну залу, а інші за них голосують, «грають», наче на піаніно, не потрібний. І я можу сьогодні сказати нашим виборцям, що це вже не парламент «кнопкодавів», як слушно його охарактеризували журналісти.

Є і конкретні результати: під час другої сесії парламент розглянув 200 питань, прийняв відповідні закони і постанови. Сьогодні від уряду, Президента, депутатів надійшло 1300 законодавчих ініціатив. Комітети вже працюють над ними, готують до прийняття як законів. І я вірю в те, що цей парламент працюватиме, депутати виконуватимуть обіцянки, які давали виборцям.

Голова Верховної Ради Володимир Рибак у студії телеканала «Рада» спілкується з акредитованими в парламенті журналістами (зліва направо): заступник головного редактора журналу «Віче» Віктор Корнюк, оглядач газети «Час регіонів» Людмила Ковалевська, оглядач Національної радіокомпанії України Юрій Табаченко, завідувачка парламентського відділу газети «Голос України» Наталя Яременко, ведуча телеканала «Рада» Людмила Горіцька

– До речі, ще під час парламентської кризи ви звернулися до всіх фракцій парламенту з пропозицією переглянути і пригладати їхні програми й обіцянки та трансформувати їх, можливо, навіть у якісь спільні соціально-економічні законопроекти і програми.

– Відрадно, що сьогодні від усіх фракцій надходять проекти законів саме соціальної спрямованості. Розглядається надзвичайно багато питань, і я закликаю не робити помилок, яких припускалися раніше. Над законами треба працювати так, щоб потім постійно не вносити до них зміни, щоб вони були потрібні людям. До їх розробки потрібно залучати фахівців, громадськість, проводити громадські, парламентські слухання. До речі, ми вже провели чотири парламентські слухання з різних важливих питань, прийняли рішення організувати ще п'ять до кінця року. Це допоможе працювати над соціальними законами, виконувати свої обіцянки. І всі депутати згодні з цим, адже сьогодні ми чуємо одне одного.

– Володимире Васильовичу, буквально з перших днів обрання на посаду ви стали наполягати на тому, щоб систематизувати діяльність парламенту, розробити перспективний план його роботи на весь період каденції.

– Таке завдання поставлено керівникам усіх 30 комітетів, які опікуються всіма напрямками життєдіяльності держави. Це і медицина, і пенсійне забезпечення, і проблеми ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС. Усі комітети готують плани перспективної роботи, в основу яких покладено пропозиції виборців. Важливого значення надається роботі депутатів в округах, з виборцями: прийняти людей, побувати на підприємствах, вислухати пропозиції, а потім розв'язувати всі проблеми на законодавчому рівні, бачити

перспективу. І я впевнений: ми такий перспективний план за всіма напрямками розробимо, затвердимо, і парламент повинен діяти в рамках цього плану.

Не можна працювати хаотично. Не можна працювати виключно на слідчі комісії. Але як тільки сесія, так давай слідчу комісію! Я кажу: яку слідчу комісію? Мені парирують: мовляв, у Тернопільській області і те не так, і це не так. Чи, скажімо, у Львівській, Івано-Франківській... Я кажу: шановні, представники вашої сили, ваші депутати там у владі, яку слідчу комісію? Ми не можемо втручатися в роботу органів місцевого самоврядування. Це один із головних інститутів системи управління нашої держави, самоврядні громади не залежні від центральної влади. А Верховна Рада повинна приймати закони, щоб забезпечити можливість виконання пропозицій представників територіальних громад. Нам не слід їхати туди і розставляти кадри. Є, зрештою, Рахункова палата, яка може перевірити, чи є зловживання, є контрольні органи, які перевіряють роботу будь-якого органу місцевого самоврядування. Але це не обов'язок депутатів! Парламент повинен працювати в законодавчому полі, а депутати – підвищувати свій фаховий рівень, беручи участь у роботі конкретного комітету.

– У парламенті було чимало конфліктів, суперечностей, блокувань, але й були періоди доволі стабільної злагодженої роботи. Тож складається враження, що абсолютно різні люди працювали в парламенті...

– Знаєте, це вже є свідченням певного практичного досвіду цього парламенту. Тому що, які питання не виникали б у перші тижні та місяці роботи, все закінчувалося блокуванням трибуни. Я запитував у депутатів: з якою метою ви блокуєте трибуну, чого ви добилися? Чи стало краще від того нашим виборцям? Адже

кожного вівторка представники всіх фракцій можуть висловити свої думки та пропозиції. У середу трибуна надається кожному депутатові – як з більшості, так і з опозиції. Депутати, виходьте, висловлюйте свої думки, захищайте права виборців, вносьте пропозиції! А ви самі себе позбавляєте цього. Кожної п'ятниці з 13-ї до 14-ї години на виступ також може записатися і висловити свої думки будь-який депутат. Але буває і так, що депутата, який виступає, слухаю я один – депутатів у залі немає. Кожної п'ятниці з 10-ї до 11-ї – година запитань до уряду. Ви приїхали з регіону, там є нерозв'язані проблеми, скажімо, затримка з виплатою пенсії чи зарплат, або люди не задоволені якимось напрямом роботи місцевої влади. Тож виходьте до трибуни, розкажіть! Ми ж через представників уряду, які присутні в залі, можемо допомогти! Але ж ні, приходять уряд – зчиняють галас. Шановні депутати, друзі, ми ж запросили уряд. Ви поставили запитання, міністр намагається відповідати, а ви не хочете його слухати. То чого ми на це витрачаємо час?

Але я впевнений: мине ще декілька місяців, і депутати змінять свою поведінку. Свідчення того – останні два тижні: приймалися закони, обговорювалися програми, працювали комітети. Тому в мене є підстави стверджувати, що парламент виконуватиме свої обіцянки. А головним майданчиком для дискусій під час розгляду всіх питань повинні стати комітети. У них працюють представники всіх політичних сил, і потрібно дати можливість висловитися кожному. А почувши всіх, ми будемо приймати закони, які працюватимуть для людей, і наша держава розвиватиметься. Від того, як ми сьогодні працюємо, залежить майбутнє України. Я хочу, щоб це майбутнє було значно кращим, ніж воно є на сьогодні. Іншого шляху немає.

Володимире Васильовичу, як ви оцінюєте останні події, що сталися в Київській міській раді?

– Я свого часу працював головою районної ради, майже 10 років – головою міста-мільйонника. У 1990-х роках було дуже багато мітингів, страйків. Згадую, як на сесії прибігали представники мітингувальників, кричали, щось хотіли. Я оголошував: є закон, є орган місцевого самоврядування, я можу вам дати мікрофон, ви висловите свою думку від громади, але не зривайте роботу сесії.

Парламентарій не повинен відчиняти мало не ногою двері, щось ламати, зрізати, сідати в президію органу місцевого самоврядування. Це порушення Конституції, законів, Європейської хартії місцевого самоврядування. Самоврядні територіальні громади не залежні від цент-

ральної влади, а органи місцевого самоврядування їх представляють. Тільки територіальна громада може щось змінювати, голосувати за тих чи інших осіб. А те, що відбувається у столиці, – порушення Конституції і законів. І я не можу підтримати й ніколи не підтримаю депутатів, які таким чином поведуться в приміщеннях органів місцевого самоврядування.

– Події 18 травня в Києві сколихнули країну, дістали негативну оцінку навіть за кордоном. Хотілося б почути вашу думку з цього приводу.

– За те, що сталося 18 травня, повинні нести відповідальність організатори мітингів. Вони відповідають за безпеку на цій акції. Раз привели людей на мітинг, то зробили усе, щоб він був мирним. А як акція може бути мирною, як-

що принесли і ножі, і балончики й почали бити журналістів? Такого немає в жодній державі, щоб так нахабно били журналістів. Неважливо, жінка це чи чоловік. Це – журналіст. Хіба так можна робити? Думаю, це слід осудити. Ті, хто це зробив, повинні бути покарані, і люди повинні знати про це. Хочеш провести мирну демонстрацію – отримай від органів місцевої влади відповідний дозвіл, але й неси відповідальність. Люди мають конституційне право виходити на мітинги, обстоювати свої інтереси перед владою, і влада повинна їх почути. Тож і міліції, й організаторам – усім слід докласти зусиль до того, щоб ці акції проходили мирно, всі поверталися додому, щоб учасників акцій не ображали, щоб їх не били. Щоб влада чула людей і робила з цього висновки.

6

Дослідження та освоєння інформаційного простору

Олександр МАЛІЄНКО

У сучасному світі інформація стала одним із найважливіших стратегічних ресурсів, виробництво, поширення і споживання котрого створює необхідні умови для розвитку різних сфер суспільного життя. У результаті процесів глобалізації кожна людина отримує доступ до джерел інформації у будь-якій частині планети, а водночас й продукована нею нова інформація стає надбанням усього людства. Право на інформацію і можливості доступу до неї мають життєво важливе значення для всіх членів

суспільства. Науковці теоретично обґрунтували місце та роль інформації в нашому житті, розробивши теорію інформаційного суспільства. Черговим кроком на шляху подальшого наукового осмислення значення інформації для суспільного розвитку стала щорічна науково-практична конференція за міжнародною участю «Дні інформаційного суспільства-2013», що відбулася в Національній академії державного управління при Президентові України (НАДУ).

Організатори масштабного заходу, а це, крім НАДУ, – Головне управління прес-служби та комунікації адміністрації Президента України, Міжнародне громадське об'єднання «Платформа «Діалог Єврозії» й неурядова організація «Україна в Європі» (Франція), – за підтримки Проекту Ради Європи «Сприяння європейським стандартам в українському медійному середовищі» на високому технічному рівні забезпечили умови для широкого обговорення політиками, посадовцями, представниками наукових установ, журналістами, експертами неурядових організацій та іншими фахівцями тенденцій, проблем і перспектив розвитку інформаційного суспільства, впровадження електронного урядування, побудови еко-

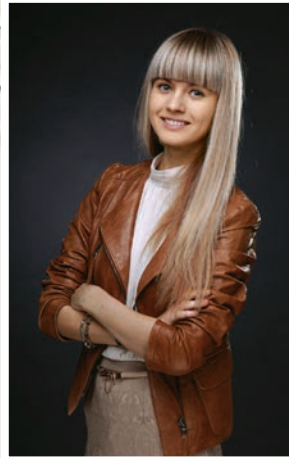
номіки знань і суспільства знань як чинників забезпечення конкурентоспроможності України у світовому інформаційному просторі.

Звертаючись зі вступним словом до гостей та учасників конференції, котрих зібралось понад триста, президент НАДУ **Юрій КОВБАСЮК**, зазначив: побудова в країні інформаційного суспільства на основі довіри людей до державних інституцій неможлива нині без упровадження дієвого електронного урядування, що дає змогу перейти на принципово новий вимір ефективності влади. За його словами, а це підтвердили й інші промовці, академія стала потужним науково-аналітичним центром, навколо якого гуртуються всі зацікавлені сторони, утілюється в життя передовий

досвід і найкращі практики впровадження електронного урядування та розвитку «електронної демократії». Ю. Ковбасюк повідомив, що в НАДУ впродовж уже п'яти років готують фахівців державного управління за магістерською програмою із спеціальності «електронне урядування».

У своєму виступі **голова Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення Володимир МАНЖОСОВ** надав детальну інформацію про розвиток цифрового мовлення в Україні. За його словами, поступовий перехід на цифрове мовлення триватиме до 2015 року. За даними технічних служб Українського державного центру розрахунків частот, майже 95 відсотків населення України зможуть приймати сигнал цифрової телемережі.

Хто наздожене журналіста?

XX століття було століттям індустрії. XXI століття – століття інформації. Своєрідними царями Мідасами, які перетворюють сталеві факти на золоті статті, є журналісти.

– Володимире Васильовичу, чи бачите ви потенціал парламенту й надалі зберігати набраний ритм роботи?

– До завершення нинішньої сесії є три пленарні тижні. Є чимало проектів законів соціального спрямування від уряду щодо підвищення і пенсій, і заробітної плати, і соціальної підтримки людей. Є майже 20 законів від уряду і більш ніж 40 законів – від опозиції. Загалом близько 150 законів, затвердження й обговорення яких заплановано на останні три пленарні тижні. Потім ще тиждень депутати повинні попрацювати в комітетах, зробити, так би мовити, заділ на вересень. Останнього тижня буде робота з виборцями. Усім депутатам слід виїхати в округи, розказати, що є, що вдалося, що не вдалося. А головне – послухати людей, щоб у вересні можна було приступити до прийняття нових законів, внесення змін до чинних. Я вірю в те, що ми почнемо одне одного, сконцентруємо увагу на ухваленні законів і таким чином виконаємо свою головну місію депутатів єдиного законодавчого органу держави.

Інтерв'ю підготували до друку
Віктор КОРНІЮК,
Сергій УСЕНКО.

«Успішне завершення загальнонаціональної програми з переходу на цифрові стандарти мовлення можливе лише за умови консолідації зусиль усіх гравців телерадіоінформаційного ринку і держави в цілому», – резюмував В. Манжосов.

Надзвичайний та Повноважний Посол Туреччини в Україні Мехмет САМСАР поділився досвідом розбудови інформаційного суспільства у своїй країні, охарактеризував пріоритетні напрями державної політики електронного урядування, інформаційні технології в системі надання публічних послуг населенню, основні переваги яких полягають у швидкості, прозорості та скоординованості.

Проблему нормативно-правового забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні висвітлив **народний депутат України, голова міжфракційного депутатського об'єднання «За розвиток місцевого самоврядування» Євген КАРТАШОВ**. Він, зокрема, наголосив на необхідності широкого громадського й експертного обговорення проектів законодавчих актів та внесення змін до чинних правових норм. Адже, як зауважив депутат, такі зміни нерідко погіршують ситуацію у царині правового регулювання інформаційної сфери.

На думку **голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Петра ЯЦУКА**, створення єдиної інформаційно-комунікаційної платформи органів державної влади та подальший розвиток інформатизації, розбудова інформаційного суспільства в країні неможливі без ефективної міжвідомчої взаємодії на рівні інформаційних систем. Така взаємодія має ґрунтуватися на єдиних стандартах, які регламентують формування реєстрів і обмін даними між державними органами влади, бізнесом та громадянами.

Обговорення проблем і перспектив розвитку інформаційного суспільства, впровадження електронного урядування проходило у форматі дискусійних панелей «Публічні комунікації і реформи: влада – медіа – суспільство», «Держава on-line – перспектива і реальність електронного урядування» та «Круглих столів»: «Забезпечення прав представників ЗМІ», «Електронне урядування на центральному, регіональному та місцевому рівнях – доступність послуг для громадянина», «Суспільство знань і економіка знань як фактори успіху країни в інформаційному світі».

Учасники конференції запропонували механізми для утвердження свободи слова та інформації в Україні, забезпечення прав представників засобів масової інформації, розробили низку пропозицій з модернізації публічного управління в контексті становлення інформаційного суспільства.

Сама журналістика стала оперативнішою, жорсткішою та безжалісною. На одну позитивну статтю припадає десять негативних. Другою й доступнішою для телебачення став *you tube*. З'явився блогінг-простір, який кожному дає змогу випробувати силу свого слова, до того ж зробити це можна й в обсязі 160 *twitter*-знаків. (Як би зрадів А. П. Чехов, котрий ратував за стислість, що, як відомо, є сестрою таланту!) Тільки журналіст залишився таким самим: здобувши нову свободу форми та самовираження під назвою «кіберпростір», він зберіг свою швидкість сприйняття, готовність до дії й творчу основу. Кожен мешканець планети Земля може почути його послання-месидж і погодитися (або ж поперечатися) з ним. Журналіст остаточно злився воедино зі світом, читачем і об'єктом свого натхнення. Він остаточно став часткою світу, про який говорить, пише, думає.

Об'єктивність фактів у кожній статті сусідює із суб'єктивністю суджень конкретного автора. Статті без чіткої позиції (іноді радикальної) причепливі читачі доби Інтернету миттєво відносять до розряду «новини, сухі факти». Автор у блогінг-форматі виходить на передній план. Починаючи з 2005 року спостерігається повернення до *Gonzo*-напрямку, батько якого – Хантер Томпсон. Якщо автор звертається до такого жанру, то має пережити, пропустити «продукт» крізь себе й, не спотворюючи фактів, дуже чітко, яскраво та іронічно подати свою екзотичну «гонзо-страву» читачеві в незвичайній формі. Варто зазначити, що журналістика стала критичнішою. Але чим більше зауважень з'являється в статтях, тим менше шляхів розв'язання пропонується. На жаль, багато молодих журналістів не розуміють значення своєї цільової аудиторії. Для серійної статті на соціальну тему вони не завжди обирають правильну (часто занадто іронічну) форму, тим самим спантеличуючи читачів.

Чого побажати журналістиці з нагоди дня народження? Усього нового, чесного, сучасного, яскравого. Ця професія існуватиме доти, доки людина не стане байдужою. Мета журналістики – нізащо не дозволити їй стати такою. Бо завдання журналіста – бути провідником від світу людей до серця кожної людини.

останні новини

останні новини

останні новини в Україні

останні новини ТСН

останні новини в Україні